

[Poul Schlüter.]

folkepartis standpunkt, at hr. Aksel Larsen ikke behøver at være i tvivl om, hvad der er vort standpunkt. Vort standpunkt er nemlig udtrykt i den nuværende lov. Vi mener, at den nuværende lov er god; vi mener, der er behov for den, og vi ville gerne beholde den. Det er det konservative folkepartis politik i denne sag.

Men vi må formentlig tage til efterretning, at der om et øjeblik — det varer forhåbentlig ikke så længe — kommer en afstemning, hvor vi sikkert vil få at se, at der er flertal imod den gamle lov her i salen. Så er øjeblikket inde, hvor det er rimeligt, at vi prøver at overveje, om vi kan udarbejde nye regler, som har en chance for at samle et flertal i den samme folketingssal. Jeg tvivler på det, men vi skal gerne gøre forsøget. Vor politik er klar: vi er tilhænger af den nuværende ordning, som hr. Aksel Larsen vil være med til at afskaffe om et øjeblik.

Henry Christensen: Hr. Poul Dalsager beklagede sig over den fremgangsmåde, vi har benyttet til at præcisere vort standpunkt. Jeg håber, at det usædvanlige i denne sag er den optræden og den totalt manglende forhandlingsvilje, regeringen har udvist over for tre af folketingets partier. Det ville være meget ulykkeligt, om den holdning, regeringen her har vist, skulle være gældende for regeringens optræden i den tid, vi endnu måtte have den.

Hr. Aksel Larsen beklager sig over, at han ikke har fået antydning, hvilke ændringer der kunne være tale om. Det forstår jeg ikke, for hr. Aksel Larsen plejer da at være temmelig godt opfattende. Vi har både under første og anden behandling og under udvalgsarbejdet på et vist tidspunkt, da vi troede, at der var ved at opstå en bredere forhandlingssituation, antydning, at de ting, der kunne være tale om at diskutere, var, hvilken kreds en sådan ordning måtte omfatte, på hvilke måder og i hvilket omfang skattereglerne skulle udformes, og hvorvidt indeksregule-

ringen kunne sættes i et nøjere forhold til renteniveaet, således at en højere rente kunne begrænse statens indekstillelæge. Der har altså været ganske klare antydninger, hvis det er det, hr. Aksel Larsen beder om.

Når hr. Aksel Larsen føjer til, at han synes, at vi udtrykker vrede over tjenestemændene og deres pensionsordninger, er det også en vildledning. Vor holdning er udtryk for en erkendelse af, at der er en god ordning for landets tjenestemænd, men at vi ønsker en ordning, der bare i beskedent omfang ligner tjenestemændenes, til rådighed for andre medborgeres langtidsopsparring til deres alderdomssikring.

Når økonomiministeren henviser til, at socialdemokratiet har været tilhænger af en ITP-ordning, vil jeg gerne gøre opmærksom på, at en sådan ordning naturligvis vil pådrage staten helt anderledes omfattende forpligtelser end den nuværende. Men den omstændighed, at man engang ville have en mere vidtgående ordning, der stillede helt anderledes store krav til statskassen, bør ikke være et argument for at afvise enhver forhandling, indtil man måtte have gennemført en sådan ordning, om at opretholde en beskedent ordning til rådighed for de andre grupper af medborgere. Her mangler der lidt af den logiske indstilling, som økonomiministeren ellers normalt lægger for dagen.

Jeg forstår på ministeren, at han har både interesse og forståelse for de fremførte synspunkter og for de andre grupper af borgere, som vi ønsker under alle omstændigheder at bevare denne langtidsopsparringsmulighed for. Men det er jo ikke nok, at ministeren har udvist en sådan sympati; spørgsmålet er, om ministeren og regeringen har noget at have denne sympati i.

Økonomi- og budgetministeren (Per Hækkerup): Jeg vil gerne i anledning af hr. Bernhard Baunsgaards gentagne spørgsmål om adgangen til for dem, der i sidste øjeblik måtte have opsagt deres indekskontrakter, at få dem gentegnet, sige, at så vidt jeg kan